

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205891
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8217205891.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: Š. T., V.. X.X.XXXX, XXX XX P. XX, zastúpený: JUDr. Lukáš Mojsej, advokát, Žižkova 19, Košice, o zaplatenie 156,20 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 92,80 Eur **z a s t a v u j e .**

Žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 27.9.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 156,20 Eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že Rozhlas a televízia Slovenska je verejnoprávna inštitúcia zriadená na základe zák. č. 532/2010 Z.z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zák. č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“). Žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti (ďalej len „úhrada“) podľa § 3 písm. a) Zákona vo výške 4,64 Eura podľa § 6 ods. 1 Zákona s periodicitou platenia úhrad: mesačná, v zmysle § 7 Zákona. Kontrolou úhrad v zmysle § 8 Zákona žalobca zistil, že žalovaný ku dňu podania tohto návrhu na tunajší súd nezaplatil úhradu v zmysle Zákona za obdobie 1.1.2013 - 30.6.2015 (ďalej len „žalované obdobie“). Žalobca v zmysle § 10 ods. 2 Zákona písomnou výzvou zo dňa 29.4.2016 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je žalovaný povinný v zmysle § 10 ods. 3 Zákona zaplatiť aj pokutu. Dlh žalovaného predstavuje sumu 156,20 Eur, ktorá pozostáva z neuhradených mesačných predpisov za žalované obdobie a pokuty. Uviedol, že nárok žalobcu na zaplatenie úhrad nie je nárokom, ktorý by vyplýval zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisel so spotrebiteľskou zmluvou, keďže vyplýva priamo zo Zákona, pričom ide o neekvivalentné plnenie (podľa § 3 Zákona je osoba platiteľom bez ohľadu na to, či služby žalobcu využíva alebo nie, ktoré sa svojou povahou približuje dani.

2. Okresný súd Bardejov vo veci vydal platobný rozkaz pod č. k. 7C/28/2017-13 z 10.10.2017, ktorým žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 156,20 Eur, úhradu poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,40 Eur, trov právneho zastúpenia v sume 50,45 Eur a ostatných trov konania vo výške 16,50 Eur. Žalovaný vo veci podal 24.10.2017 odpor, v ktorom uviedol, že odberným miestom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok nie je domácnosť bytu, alebo rodinného domu, ale len stavebná elektrická prípojka k rozostavanej stavbe, ktorá ešte nebola skolaudovaná v zmysle príslušných právnych predpisov. Žalovanému tak nevznikla povinnosť mesačne vykonávať úhradu za službu verejnosti. Žalovaný je vlastníkom rodinného domu/domácnosti, kde si svoju povinnosť uhrádzať poplatok za službu verejnosti bezproblémovo plní. Povinnosť uhrádzať poplatky za služby verejnosti sa týka len vo vzťahu k jednej nehnuteľnosti/domácnosti vo vlastníctve fyzickej osoby. Zároveň vzniesol námietku premlčania časti žalovaného nároku. Súd preto uznesením č. k. 7C/28/2017-23 z 14.12.2017 platobný rozkaz zrušil.

3. Žaloba bola žalovanému doručená do vlastných rúk 11.10.2017 a uznesením z 5.1.2018 bol žalovaný v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe, uvedenie rozhodujúcich skutočností pre svoju obranu, pripojenie listín, na ktoré sa odvolá a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom 15.1.2018 zopakoval skutočnosti tvrdené ním vo svojom odpore proti platobnému rozkazu ako aj na neho nadväzujúcu právnu argumentáciu.

4. Žalobcovi bol následne doručený odpor proti platobnému rozkazu ako aj vyjadrenie žalovaného k žalobe a uznesením z 24.1.2018 bol v zmysle § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzvaný na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného, uvedenie ďalších rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. V uznesení bol zároveň poučený o podmienkach sudcovskej koncentrácie konania a jej následkoch, v zmysle ktorých súd nemusí prihliadať na prostriedky procesného útoku, ktoré strana nepredloží včas. Vo svojej replike z 2.2.2018 žalobca v podstatnom uviedol, že pre vznik povinnosti platiť úhradu je relevantné, či je konkrétna fyzická osoba evidovaná v uvedenej evidencii ako odberateľ elektriny v domácnosti a nie, či elektrinu skutočne aj odoberá. Žalobca tiež namietal, že prípadná kolaudácia nehnuteľnosti až po prihlásení odberného miesta nemá vplyv na povinnosť platiť úhradu. Koncesionárske poplatky sa platia odo dňa zriadenia odberného miesta elektrickej energie. Teda povinnosť platiť úhrady vzniká platiteľovi, ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny. Tvrdenia žalovaného, podľa ktorých je vznik povinnosti platiť úhrady viazané na moment kolaudácie stavby, je podľa neho účelové so zrejmom snahou bezdôvodne sa vyhnúť povinnosti platiť úhrady. Úhradu len za jedno odberné miesto platí platiteľ úhrady, ak je dodávateľom elektriny evidovaný v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach (pasívna podmienka) a vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady (aktívna podmienka). Z dôvodu, že Žalovaný Žalobcovi neoznámil a nepreukázal, že je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny vo viacerých odberných miestach, nevznikol mu nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto. V prípade, že Žalovaný Žalobcovi v budúcnosti oznámi a preukáže, že je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny vo viacerých odberných miestach, nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto vznikne od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom to Žalovaný oznámi a preukáže Žalobcovi. Námietku Žalovaného ohľadom platenia úhrady za jedno z viacerých odberných miest elektriny tak považoval za nedôvodnú. Týmto podaním zároveň žalobca zbral žalobu späť v časti uplatnenej istiny v rozsahu zodpovedajúcejmu obdobiu od 1.1.2013 do 31.8.2014, t.j. sumu 92,80 Eur (20 mesiacov x 4,64 Eur).

5. Žalovanému bola replika žalobcu doručená 20.2.2018 a uznesením zo 16.2.2018 bol v zmysle § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzvaný na vyjadrenie sa nej, uvedenie ďalších rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. V uznesení bol zároveň poučený o podmienkach sudcovskej koncentrácie konania a jej následkoch, v zmysle ktorých súd nemusí prihliadať na prostriedky procesného útoku, ktoré strana nepredloží včas. Vo svojej duplike z 12.3.2018 žalobca v podstatnom uviedol, že odberné miesto, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok nie je domácnosťou a žalovaný nevyužíva elektrinu pre spotrebu v byte alebo rodinnom dome a preto sa žalovaný nikdy nestal platiteľom úhrady a nevznikla mu povinnosť vykonávať mesačnú úhradu za službu verejnosti. Kumulatívne totiž musia byť splnené podmienky, že ide o odberateľa elektriny v domácnosti a to pre spotrebu v byte alebo rodinnom dome.

6. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal, či v rozhodnom období od januára 2013 do júna 2015 bol žalovaný evidovaný dodávateľom elektriny ako odberateľ elektriny v domácnosti pre dané odberné miesto s poukazom na obranu žalovaného v podaní z 19.6.2018 uviedol, že fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome sa stane platiteľom úhrady v okamihu keď je zaevidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Ďalej poukazyval na povinnosť dodávateľa elektriny oznámiť žalobcovi údaje z evidencie odberateľov elektriny v rozsahu vyplývajúcom z § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.2013 (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z.z.“) a § 34 ods. 7 zákona č. 251/2012 z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvádzal, že nedisponuje zmluvami, na základe ktorých odberateľ elektrickej energie začal odoberať od dodávateľa elektrickú energiu a vychádza zo správnosti údajov, ktoré mu v zmysle Zákona oznamuje dodávateľ elektrickej energie. Ďalej uvádzal, že ak by medzi Žalobcom a Žalovaným vznikol spor o to, či Žalovaný bol odberateľom elektrickej energie v žalovanom období, za žalované odberné miesto, bolo by potrebné overiť Žalobcom tvrdené skutočnosti priamo u dodávateľa elektrickej energie. Poukazyval tiež na obsah žalobcom vydaného oznámenia o kontrole platenia úhrad zo 14.5.2015 a tvrdil, že napriek tomu, že žalovaný sa do evidencie platiteľov neprihlásil, vznikla mu povinnosť platiť úhrady k 1.1.2013 po tom, ako ho žalobca prihlásil do evidencie platiteľov na základe vykonanej kontroly platenia úhrady, o čom informoval Žalovaného v označenom oznámení. Zároveň týmto oznámením žalovaného informoval, že od júla 2015, mu bude úhrada účtovaná prostredníctvom služby SIPO. Uvádzal, že od uvedeného dátumu žalovaný začal platiť úhrady, ktoré vyplývajú z Prehľadu predpisov a platieb v prílohe žalobného návrhu. Vo svojej argumentácii ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 4C/54/2017-67 zo dňa 12.4.2018 a dôvody v ňom uvádzané a tvrdil, že žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že na predmetnom odbernom mieste sa nachádza neskolaudovaná stavba so stavebnou elektrickou prípojkou, pričom v tomto ohľade žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko svoje tvrdenia nepodložil žiadnym dôkazom, v tomto prípade kolaudačným rozhodnutím, v zmysle ktorého by bolo zrejme kedy došlo ku kolaudácii nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na tomto odbernom mieste.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 20.7.2018 na ktoré predvolal obe strany sporu. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo predvolanie na pojednávanie doručené 30.5.2018, pričom svoju neprítomnosť na ňom ospravedlnil a žiadal konať v jeho neprítomnosti. Právnomu zástupcovi žalovaného bolo predvolanie na pojednávanie doručené 30.5.2018, pričom pojednávania sa zúčastnil advokát substitučne poverený právnym zástupcom žalovaného. Súd po zistení, že boli dodržané podmienky pre vykonanie pojednávania (t.j. lehota 5 dní na prípravu) ako aj vzhľadom na absenciu odôvodnenej žiadosti o odročenie pojednávania uznesením rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného. Na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise oboznámiac obsah žaloby č.l. 1-2, prehľad predpisov a platieb na č.l. 3, výzvu na zaplatenie nedoplatku z 29.4.2016 na č.l. 4 spolu s doručenkou na č.l. 5, oznámenie o kontrole platenia úhrad zo dňa 14.5.2015 na č.l. 6, potvrdenie o tarifnej cene na úhradu zásielky na č.l. 7, obsahu odporu žalovaného proti platobnému rozkazu na č.l. 17-19, obsahu vyjadrenia žalovaného na č.l. 25-28, repliky žalobcu na č.l. 34-38, dupliky žalovaného zo dňa 12.3.2018 na č.l. 45-46, ako aj podania žalobcu a právneho zástupcu žalobcu zo dňa 19.6.2018 na č.l. 52-53, pričom zistil tento skutkový stav.

8. Z prehľadu predpisov a platieb vyplýva, že žalovanému bola žalobcom predpísaná povinnosť zaplatenia úhrad za obdobie od 01/2013 do 07/2017 vo výške 256,60 Eur. V rámci toho za obdobie od 31.7.2015 do 30.6.2017 uhradil žalovaný sumu 106,72 Eur. Nedoplatok na úhradách za obdobie od 1.1.2013 do 31.7.2017 podľa prehľadu prestavoval sumu 149,88 Eur.

9. Listom zo dňa 29.4.2016 bol žalovaný vyzvaný na úhradu nedoplatku za kontrolované obdobie od 1.1.2013 do 30.6.2015 vo výške 140,60 Eur (vrátane poštových sadzieb 1,40 Eur). Predmetnú výzvu prevzal žalovaný dňa 19.5.2016.

10. Z oznámenia o kontrole platenia úhrad zo 14.5.2015 č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že uvedeným dňom žalobca prihlásil žalovaného do evidencie platiteľov úhrad RTVS a to pre odberné miesto elektriny: P., EIC kód XXZVSXXXXXXXXXXH s odberom elektriny od 27.12.2012, a tiež, že od júla 2015 bude

žalovanému prostredníctvom SIPO účtovaná úhrada 4,64 Eur. Doručenie tohto oznámenia žalovanému žalobca nepreukazoval.

11. Z potvrdenia Slovenskej pošty zo dňa 27.10.2016 vyplýva, že tarifná cena pre produkt Úradná zásielka v období od 1.1.2016 do 30.9.2016 bola stanovená vo výške 1,40 Eur za kus, od 1.10.2016 do súčasnosti vo výške 1,55 Eur za kus (pri podaji cez elektronický podací hárok vo výške 1,45 Eur za kus).

12. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí o veci samej. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. V časti žalobcom uplatneného nároku o zaplatenie sumy 92,80 Eur žalobca podaním doručeným 2.2.2018 s prihliadnutím na žalovaným vznesenú námietku premlčania za obdobie do mesiaca august 2014 vzal podanú žalobu späť. Keďže ku späťvzatíu žaloby v tejto časti došlo pred začatím pojednávania, súd v tejto časti bez potreby zisťovania stanoviska žalovaného k učenému späťvzatíu konanie zastavil v zmysle § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

14. V ostatnej časti súd uplatnený nárok právne posudzoval podľa nasledujúcich relevantných zákonných ustanovení:

15. Podľa § 13 ods. 1 a 2 zákona č. 340/2012 Z.z., výber a vymáhanie úhrady, ktorú bol platiteľ podľa zákona č. 68/2008 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 532/2010 Z.z. povinný zaplatiť do 31. decembra 2012, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva od 1. januára 2013 Rozhlas a televízia Slovenska. Na výber a vymáhanie úhrady a iných pohľadávok podľa odseku 1 sa vzťahuje tento zákon.

16. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

17. Podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

18. Podľa § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 Euro za každý aj začatý kalendárny mesiac.

19. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 340/2012 Z.z., povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

20. Podľa § 9 ods. 1 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z., vyberateľ úhrady na účely výberu úhrady a kontroly platenia úhrady vedie evidenciu platiteľov. Evidencia platiteľov obsahuje dátum vzniku, zmeny a zániku povinnosti platiť úhradu, a ak ide o platiteľa podľa § 3 písm. a), meno, priezvisko, trvalý pobyt, adresu odberného miesta, číslo sústredeného inkasa platieb obyvateľstva, ak platí úhradu prostredníctvom poštového podniku, číslo odberného miesta, adresu na doručovanie písomností, skutočnosti podľa § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 druhej vety a ods. 3 a rodné číslo, ak je platiteľ oslobodený od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 alebo platí úhradu zníženú podľa § 6 ods. 3.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. do 30 dní od doručenia písomnej žiadosti vyberateľa úhrady a za úhradu nevyhnutných nákladov je na účely vedenia a kontroly evidencie platiteľov podľa odseku 1 dodávateľ elektriny povinný poskytnúť vyberateľovi úhrady údaje v rozsahu evidencie, ktorú vedie dodávateľ elektriny podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 10 ods. 1 až 3 zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady. Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 Eur.

23. Podľa §10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z., nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

24. Podľa § 34 ods. 7 zákona č. 251/2012 z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov dodávateľ elektriny je povinný viesť evidenciu odberateľov elektriny v domácnosti, ktorá obsahuje

1. meno, priezvisko a dátum narodenia odberateľa elektriny v domácnosti,
2. adresu trvalého pobytu odberateľa elektriny v domácnosti,
3. adresu odberného miesta,
4. číslo odberného miesta,
5. dátum, od ktorého je odberateľ elektriny v domácnosti evidovaný v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti.

25. Z vyjadrení strán sporu realizovaných postupom podľa § 167 Civilného sporového poriadku súdu vyplynulo, že medzi stranami sporu sa stala spornou skutočnosť, či bol žalovaný odberateľom elektriny v domácnosti pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome v rozhodujúcom období, za ktoré je uplatnený žalovaný nárok. Žalovaný popieral, že by odberným miestom, na základe ktorého žalobca uplatňoval svoj nárok bola domácnosť bytu alebo rodinného domu tvrdiac, že odberné miesto bolo zriadené za účelom výstavby domu a išlo tak len o stavebnú prípojku.

26. Úspech strany v spore je podmienený unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané, je pre túto stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Súd je po vykonaní dokazovania na pojednávaní konanom 20.7.2018 nútený konštatovať, že zo strany žalobcu nebol produkovaný taký dôkaz (napriek tomu, že na jeho predloženie bol vyzvaný prípisom z 28.5.2018), ktorý by preukazoval, že žalovaný bol dodávateľom elektriny evidovaný ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome a to napriek tomu, že žalovaný túto skutočnosť vo svojich podaniach popieral. Táto skutočnosť je pritom rozhodujúca pre vznik povinnosti žalovaného v zmysle § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. platiť úhrady podľa § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 340/2012 Z.z. vo výške 4,64 Eur a mesačne. Zároveň súd konštatuje, že žalobca nenavrhol ani vykonanie iného dôkazu (napríklad oznámenie dodávateľa vyberateľovi úhrady v zmysle § 9 ods. 2 písm. / zákona č. 340/2012 Z. z.), ktorý by bol spôsobilý túto skutočnosť dokázať. V podaní z 19.6.2018, potom ako došlo k vyčerpaniu procesných možností poskytnutých stranám v zmysle § 167 Civilného sporového poriadku pre včasné uplatnenie prostriedkov procesného útoku, medzi ktoré patria aj návrhy na vykonanie dôkazov, žalobca len všeobecne uviedol, že túto skutočnosť by bolo potrebné overiť priamo u dodávateľa elektrickej energie, ktorého však v danom podaní ani presne neidentifikoval. Konkrétny návrh na vykonanie dôkazu teda žalobca neurobil a dodávateľa elektrickej energie nešpecifikoval, i keď informáciou, s kým žalovaný uzatvoril zmluvu o dodávke elektrickej energie musel z oznámenia tohto dodávateľa disponovať. Navyše je potrebné poznamenať, že tento nekonkrétny návrh na doplnenie dokazovania žalobca neurobil v zmysle § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku včas, aby takýto dôkaz mohol súd vo veci vykonať, pričom je zrejmé, že jeho vykonanie by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonania ďalších úkonov súdu a preto na takýto návrh na vykonanie dôkazu súd ani nemusel prihliadať.

27. Žalobcom predložené oznámenie o kontrole platenia úhrad zo 14.5.2015 súd posúdil ako nedostatočné na preukázanie skutočnosti, či žalovaný bol odberateľom elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome, pretože tento dôkaz je v podstate len listom samotného žalobcu adresovaného žalovanému o zistení jeho evidencie ako odberateľa elektriny, bez toho, aby súčasne riadne preukazoval skutočnosť, že žalovaný je odberateľom elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Samotná skutočnosť, že za obdobie po vykonanej kontrole žalovaný prostredníctvom SIPO uhradil žalobcom v neskoršom období

požadované úhrady nepreukazuje dôvodnosť žalobcom uplatnené nároku za obdobie pred 30.6.2015, pretože táto okolnosť sa týka iného ako žalovaného obdobia a navyše k prihláseniu žalovaného za platiteľa došlo bez jeho priameho úkonu, z obsahu ktorého by bolo možné vyvodiť, že sám žalovaný sa považuje za osobu povinnú pre platenie požadovaných úhrad aj pred dátumom vykonávaných úhrad. Ak žalobca napokon poukazoval na obsah listu vlastníctva, na ktorom má byť evidovaná nehnuteľnosť žalovaného ako rodinný dom s prideleným súpisným číslom, okrem toho, že toto tvrdenie nepredniesol súdu včas, neoznačil vo svojom podaní ani číslo listu vlastníctva, kde má byť takáto stavba evidovaná, v dôsledku čoho taktiež nebolo možné súdom prípadné dokazovanie v tomto smere vykonať.

28. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný bol v rozhodujúcom období odberateľom elektriny v domácnosti pre spotrebu v rodinnom dome, konkrétne na odbernom mieste, ktoré v žalobe presne nešpecifikoval (to vyplýva iba z pripojeného dôkazu - oznámenie o kontrole platenia úhrady zo 14.5.2015 ako Buclovany bez uvedenia súpisného čísla, EIC kód: XXZVSXXXXXXXXXXH) a teda že je platiteľom povinným platiť úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. Z uvedených dôvodov tak súd žalobu žalobcu v nezastavenej časti konania zamietol.

29. O uplatnenom nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku s prihliadnutím na § 256 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vychádza zo záveru, že žalovaný bol v konaní procesne plne úspešný a tiež, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo až následkom vzniesenia námietky premlčania žalovaným. Preto aj v zastavenej časti konania je potrebné žalovaného považovať za procesne plne úspešného, čo súhrnne odôvodňuje priznanie nároku na náhradu trov konania v celom rozsahu.

30. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.